

ИЗВОРЧЕ

списание

за

деца

ЗИМА 2008

Здравейте, деца!

Списание „Изворче“ ще ви запознава с чудния свят около вас. Ще ви изпрати малката росна Капчица да ви води по пътя.

Пишете на Капчица за всичко, което искате да ѝ кажете, изпращайте вашите приказки, стихове, снимки и рисунки на адрес:

**Мария Атанасова, за сп. „Изворче“
гр. Пловдив, ул. „Белград“ № 8 ап.5
E-mail: izvorce@abv.bg**

През 2009 г. списание Изворче ще излиза всеки сезон – четири пъти в годината. Ако пожелаете да се абонирате, можете да го направите като заплатите 8 лв. (осем лева) чрез нашите разпространители или на адреса, посочен по-горе.

Съдържание

Коледна приказка	стр. 3
Приказка без думи и приказка за петте извора	стр. 4
Познай откъде	стр. 5
За природата	стр. 6-7
Мандала от иглолистни дървета	стр. 8-9
Моята България	стр. 10-11
Лабиринт	стр. 12
Оцвети и разкажи	стр. 13
Конкурси	стр. 14
Резултати от конкурс	стр. 15

© Издателство „Бяло Братство“
© Списание „Изворче“
ISSN 1313-5066

Редакционна колегия:
Мария Атанасова, Светла Балтова, Живко Стоилов, Мария Ангелова, Милена Бочукова, Татяна Йорданова, Севлия Тодорова, Мария Кисова.
В броя са използвани материали на Божанка Златарева

КОЛЕДНА ПРИКАЗКА

(приказка от Маргарита Костадинова, 12 години, гр. Пловдив)

Живяло някога едно момиченце. То имало малка сестричка. Децата живеели с родителите си в хубава къща. За съжаление обаче по-голямата сестричка се чувствала много самотна.

Скоро дошли коледните празници. Когато часовникът ударил дванадесет, цялото семейство било заспало. Само голямото момиченце не можело да заспи и гледало как навън се трупа белият снежец. То решило да стане да пие вода. Тогава чуло как кукувичката в часовника казва:

- Ку-ку, ку-ку!

Изведнъж тя рекла:

- Здравей, Алекс! – така се казвало момиченцето.

В първия момент детето се изплашило и побягнало. След това обаче размислило и се върнало в кухнята, защото му станало интересно. То разбрало, че кукувичката е оживяла. Момиченцето се запознало с птичката и я попитало защо се е съживила точно на Коледа. Тя му отговорила, че няма време, защото трябва да занесе подаръци на много деца. И така детето разбрало, че кукувичката е помощник на дядо Коледа. То я попитало дали може да ѝ помогне, а тя се замислила и отговорила, че има нужда от помощ.

Изведнъж пред тях се появила една шейна с шест елена, които да я водят. Така Алекс и кукувичката потеглили с шейната да раздават подаръци. Те минавали през много деца и оставяли коледните подаръци под елхата. Алекс се чувствала много щастлива, но когато започнало да става светло, шейната върнала кукувичката и момиченцето в къщата им. То благодарило на птичката, тя на него – също. Кукувичката рекла:

- Благодаря ти за помощта. Сега гойде ред и на подаръците за теб и сестричката ти. Ти през цялото време не мислеше за своя подарък и само искаше да раздаваш, без да получаващ, сега ще получиш най-хубавия подарък.

Кукувичката подала на момиченцето две кутийки – подаръци за нея и сестра ѝ. В кутийката за по-малкото момиченце имало най-красивата кукла на света, а в тази за по-голямата сестричка – стъклена топка, в която имало замък и щом като тя се разклати, над него падали бели снежинки.

Изведнъж всичко изчезнало, а Алекс се събудила в леглото си. Оказало се, че всичко било сън, но най-странното било, че до нея стоял подаръкът от кукувичката. Когато отишла в стаята на сестра си, видяла че тя си играе с красивата кукла.

Това била най-хубавата Коледа на двете деца и те завинаги запазили подаръците от кукувичката.

Приказка без думи!

В приказката долу Попълни ги скоро,
липсват някои думи. не използвай гума!

Зимна приказка

(от непорастналото дете Жанет)

Зимата покри дърветата със Хората се облякоха в по-топли Запалиха своите камини и печки. И комините задимяха радостно, издигнаха своя дим нагоре към

Група весели облачета минаваха над града и си говореха за интересните небесни игри. Изведнъж едно от пухкавите облачета се огледа и възкликна:

- Я-я, пелеринката ми е почерняла от на комините. Всички сме с тъмни саждени грехи!

Пухкавото облаче заплака, а след него и останалите му приятели и тъй като беше студено, заваля бял, пухкав

Две бели котки стояха на на един дом и си говореха:

- Облачетата плачат, а хората ще се зарадват на снега.

Едно охлювче погаде рогца и се засмя:

- Колко е хубав снега! – и тръгна на – Всичко е за добро!... – безмълвно мъдруваше то.

Приказка за пет извора, пет верни приятели

(от Мартин Иванов, гр. Бургас, на 9 г.)

Имало едно време пет извора. Всеки от тях бил известен.

Един ден се случило нещо лошо. Облакът отишъл при тях и им казал:

- Аз съм най-висшият в небето и вие не можете да се мерите с мен!

Най-големият извор решил да се опълчи на облака и му отговорил:

- Както гледам времето вече става топло и теб скоро няма да те има!

Облакът се разсърдил и в гнева си започнал да плюе ледени кубчета.

Но слънцето се показало изведнъж и стопило градушката както се топи сладолед. Накрая не останало нищо.

Всички били щастливи, защото зимата свършила. Мечките и таралежите обаче започнали да стачкуват. Те не можели да си представят небето без облаци и гъжд.

Но петте извора веднага разрешили проблема. Слънцето изпарило по малко от всеки извор. Парата се превърнала в облак и всички станали щастливи. Петте извора, петте приятели забълбукали весело пак.

Откъсът от миналия брой е от „Палечка“, автор Ханс Кристиан Андерсен. Верен отговор ни изпрати Кристина Коларова, на 5 години, от Пловдив.

Познай откъде

Знаете ли, че Андерсен е роден в Дания и е живял в голяма бедност. Макар и да не се е учил много добре, любовта му към писането, го кара на напише и остави голямо литературно творчество. Най-известни стават обаче неговите приказки, които знаят децата от цял свят. Самият той е бил много добър разказвач и ги е разказвал с удоволствие. Умира през 1875 г.

Андерсен е написал приказките: „Малката русалка“, „Снежната кралица“, „Дивите лебеди“, Палечка“, „Грозното патенце“, „Новите грехи на царя“.

Мило дете,
познай от кого и от къде е
откъса в този брой, пиши ми на
адреса мой!

- Тук ли е житцето?

- Тук съм – рекло то с тъничко гласче като на пчелица.

- Ами будно ли е, или спи?

- Будно е. Трае си на топло, под снега. Завило се е през глава с една черга. Едвам диша.

В гората било много страшно. Нивата е сред самата гора. Бучел лудият вятър. Дърветата плачели. А житцето се затоплило - нищичко не ще да знае.

- Гладно ли е? – попитала го питката.

- Не е.

- Ха тогаз нека мирува, че напролет, когато се стопи белият снежен юрган и славеите запаят край нивата, стръкчета му да израснат високо, едър клас да завържат. Ще напълнят житницата догоре. Нека знаят малките стръкчета – всички ще станат питки.

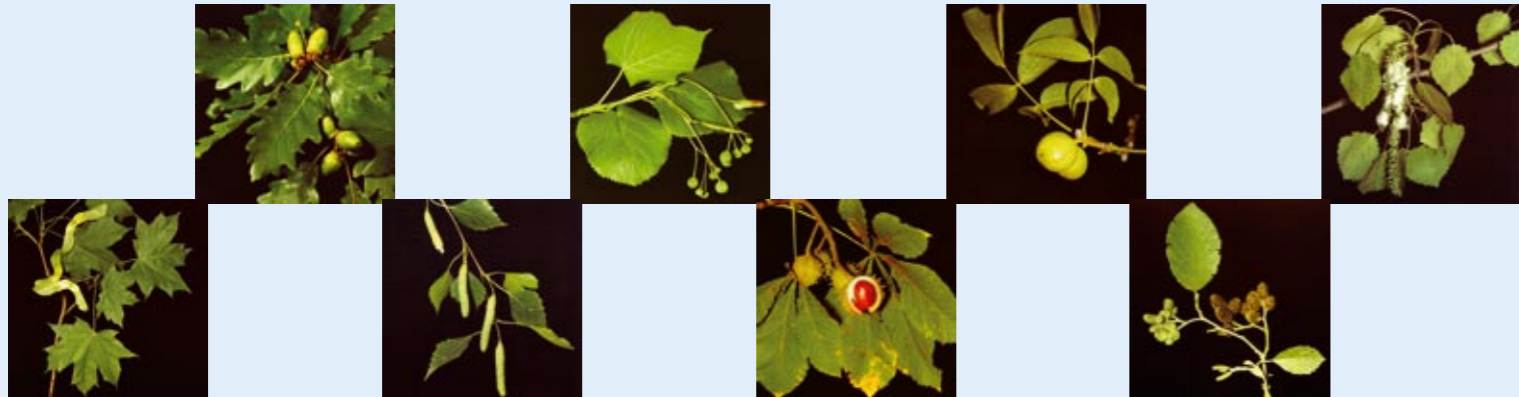
Засмяло се тихо под снега житцето. Уж го лъжела питката. Как може то да стане питка?

Задачи За широколистните дървета

В миналия брой задачите, които Капчица ви постави бяха:

1. Да напишете в таблица под името на всяко дърво кой номер съответства
2. Да напишете в кой сезон дава плод всяко дърво

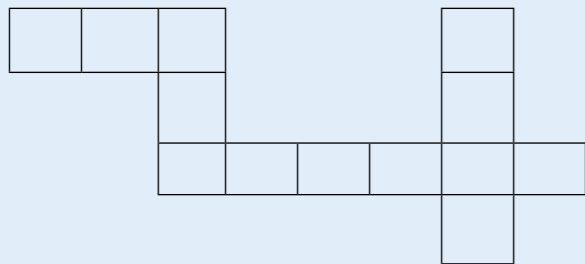
Ето отговорите:

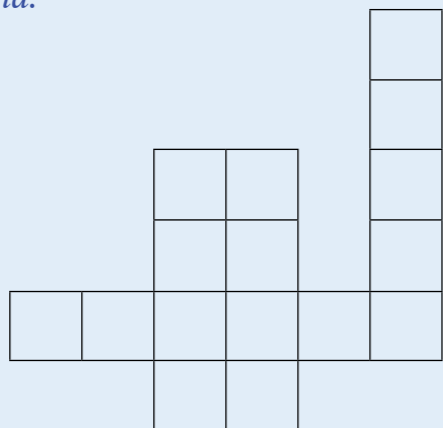
Явор	Дъб	Бреза	Липа	Кестен	Орех	Бук	Топола
7	2	8	1	6	5	4	3
пролет	есен	пролет	пролет	есен	есен	есен	пролет

Ето още една задача за широколистните дървета:

Попълни хоризонтално и вертикално имената на дърветата, които дават плод през есента:

Попълни хоризонтално и вертикално имената на дърветата, които дават плод през пролетта:

Задачи За иглолистните дървета

На следващите две страници можете да разгледате особеностите на четири от най-разпространените иглолистни дървета.

След като се запознаете с тях, се върнете на тази страница, за да отговорите на въпросите на Капчица!

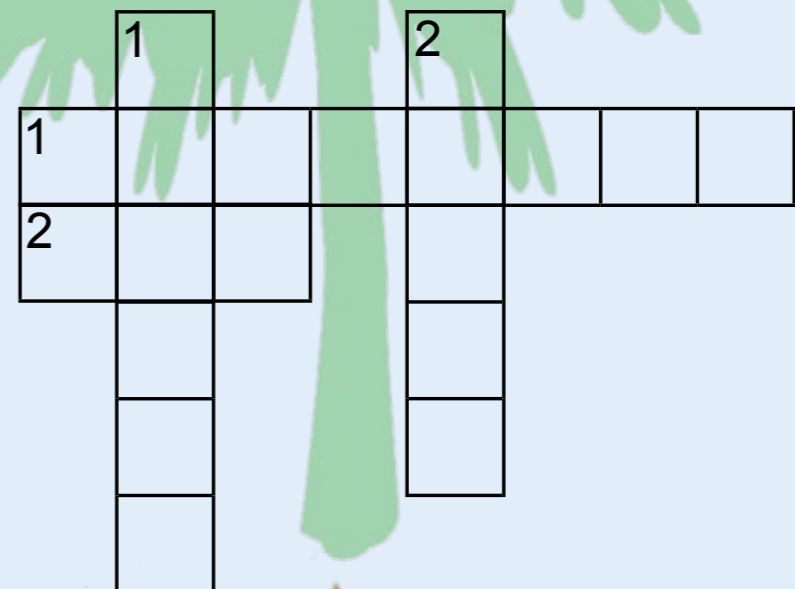
Попълни в квадратчетата по-долу имената на дърветата!

Отвесно:

1. дървото, на което игличките са групирани по две на снопче
2. дървото, което живее най-дълго и стига до най-голяма височина

Хоризонтално:

1. дървото, на което игличките са групирани по пет
2. дървото, на което шишарките са нагоре и мъжките шишарки са червени, сини или виолетови

Дървесна мандала

Представяме ви четирите иглолистни дървета, които са най-разпространени в България: бял бор, бяла мура, ела и смърч.

В мандалата в центъра са рисунки на техните корони, както и клонки с шишарки. Между рисунките е съответният номер на всяко дърво.

Знаете ли, че:

Знаете ли, че:

Най-дълго от тези дървета живее смърча – до 1200 г. Това е почти 10 пъти повече от възрастта на най-възрастния човек на земята.

От тези дървета до най-голяма височина може да достигне смърча – 90 метра. Това е колкото една тридесет етажна сграда.

Шишарките на елата са изправени нагоре като свеци. Може би от тук идва обичая на новогодишната елха да се палят свецички.

Игличките на елата са плоски, игловидни, на върха затъпени, дълги 2-3 см, отдолу имат две синкаво-бели ивици.

Мъжките шишарки на елата могат да бъдат червени, сини или виолетови.

Игличките на бялата мура са разположени по пет на снопче. Тя е вид бор.

Шишарките на смърча са увиснали надолу и семенцата, които узрялата шишарка пуска, имат крилца, за да летят по-лесно.

Игличките на смърча са игловидни, дълги 2-2,5 см с 4 надлъжни ръба, тъмнозелени.

Номерация на рисунките на дърветата от мандалата

№ по ред	1	2	3	4
дърво	бял бор	бяла мура	ела	смърч

За своя роден град Ямбол
ни е писал
Тихомир Боев

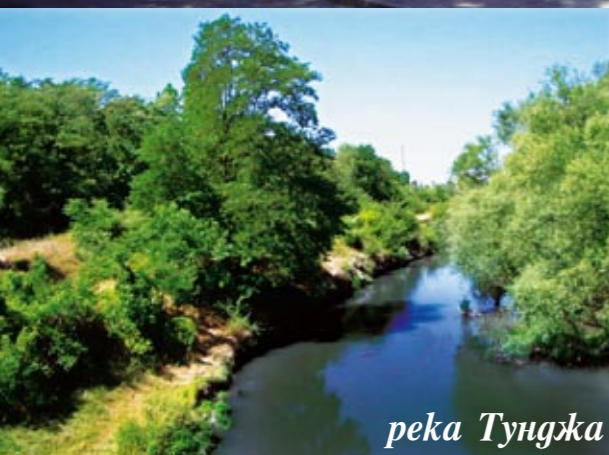
"Ямбол е моят град"

Народното читалище

Общината в гр. Ямбол

река Тунджа

храм Св. Николай Чудотворец

Той е с древно минало. Ето какво е написал известен пътешественик, посетил града ни през средните векове:

„Ямбол е един прекрасен град, с хубав въздух и вкусна вода, с градини и лозя, разположени на една височина и гледащи към река Тунджа. Тя го е окръжила от трите му страни и само откъм страната на северната звезда има възвишения. Всичките улици са покрити с едри камъни като царски пътища. Има и един Безистен с четири железни врати. Такъв оживен и украсен Безистен няма никъде другаде.”

Който, откъдето и да иде, минавайки оттук, все искал тук да се засели.

Градът се намира в югоизточна България. Плодородните земи на долината на река Тунджа са били заселени още в дълбока древност. Доказателство за това са откритите вече над 30 селищни могили, датирани от периода на неолита – VI в. - IV в. пр.н.е. и Бронзовата епоха III в. - I в. пр.н.е. Някои от находките сега се съхраняват в парижкия Лувър, в Археологическия музей в София, в Ямболския исторически музей.

Античният град е възникнал на важен кръстопът като голямо тракийско селище с името Кабиле. По-късно става важна крепост в държавата на Филип Македонски.

Разцвет достига по време на римското владичество, когато са били сечени и монети. Преминавайки по тези места в 293г. император Диоклециан се удивлява на тази красива природа и плодородните земи. Дава Божествено име на града – Диосполис /град на Зевс/. Готите го рушат в 378 г. До XIV век носи различни имена, едно от тях е Дианополис /град на богинята на лова/. В надпис от 1357г., при цар Иван Александър се споменава с името Дъбилин. Тогава е бил на границата между България и Византия и край него минавал известният окоп Еркесията. Част от внушителните крепостни стени и до днес са съхранени.

Богинята Кибела на своята колесница теглена от два лъва, на която е именувано селището Кибела, днешен Ямбол.

Блатно кокиче

В I-та половина на XX век Ямбол бил известен с лековитата си минерална вода, с I-я в България уникален релсов трамвай, теглен с коне; с Фазанарията си, с огромния хангар за церпелини от 1917г. Най-големият на Балканите естествен, богат на растителни видове парк е тук, защитената територия с блатно кокиче и мразовец е Ормана, защитена местност - лесопарк хълм Боровец.

От ямболския край е коренът на Джон Атанасов – изобретателят на компютъра. В града ни са родени: първият професор по педагогика в България – проф.Петър Нойков, известният математик Атанас Радев, енциклопедистът Кирил Кръстев, Стиляна Параскевова - извезала първообраза на българското национално знаме, световноизвестните художници Жорж Папазов и Джон Попов.

Ученик съм в 7 в клас. Моето училище носи името на Николай Петрини. Величав ямболия - публицист с ярка житейска позиция, офицер, юрист. Изгорен като много други видни интелектуалци от българското правителство през 1925г./тогавашната държавна сигурност!?!/

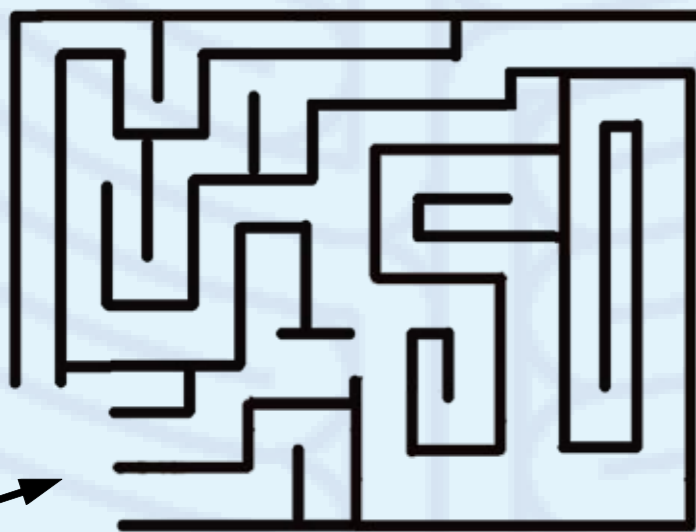
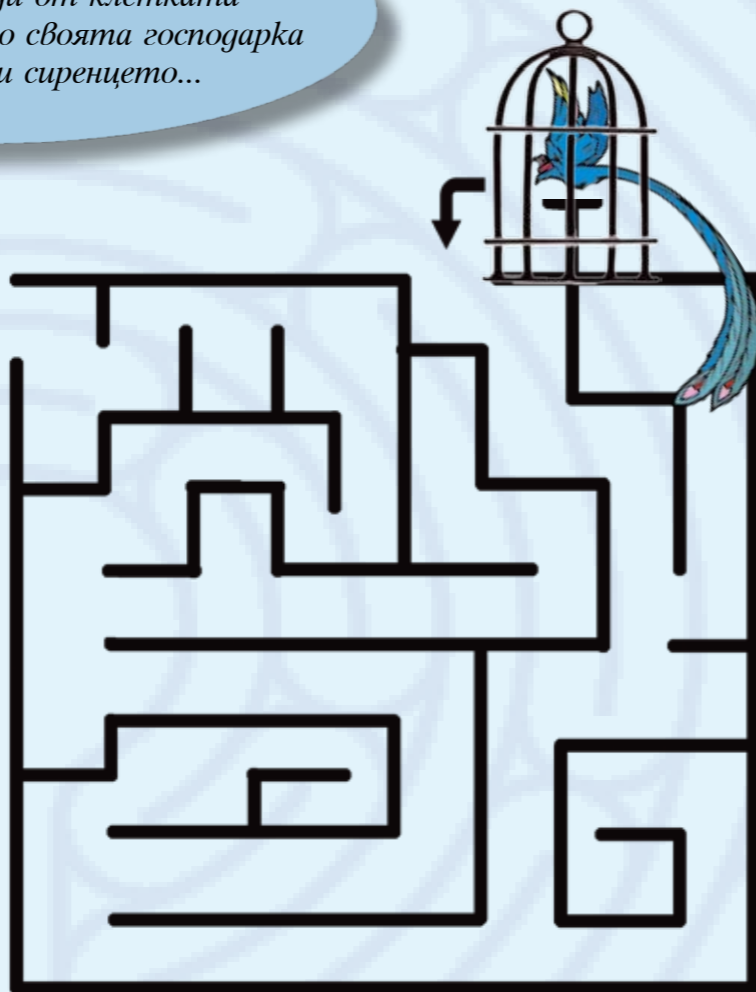
Девизът на Ямбол е: „Ида от древността – отивам в бъдещето”

Джон Атанасов

Лабиринти

Мили деца, помогнете на вълшебната птица да се освободи от клетката и да намери пътя до своята господарка и на маца да намери сиренцето...

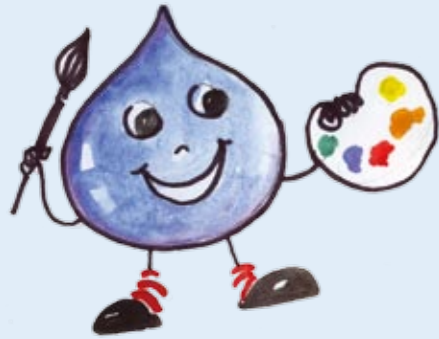

Имаш ли ботки, имаш ли топки?
Оцвети красиво белите картини!

КОНКУРСИ

Списание Изворче обявява конкурси:
за деца до 9 години и за деца над 9 до 15 години:

Рисунка на тема: Случка в гората

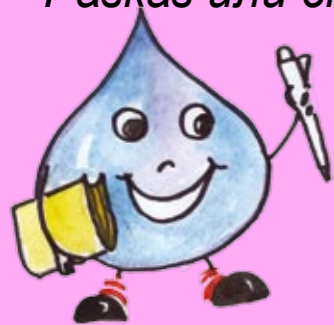
Изисквания: на лист с големина А4 с боички – акварелни или темперни, или с пастели.
Срок за изпращане на рисунките – до 15.03.2009 г.

Фотография на тема: Нашата природа

Изисквания:
Минимален размер на снимките - 10/15 см.
Минимален размер на файловете - 1500 пиксела по късата страна. /Информация за родители/
Срок за изпращане на фотографиите – до 15.03.2009 г.

Разказ или стихотворение на тема: Весела история

Изисквания: текст с максимална големина страница и половина, написан четливо на ръка или на компютър.
Срок за изпращане на разказите или стиховете – до 15.03.2009 г.

Изпращайте рисунките си по пощата на адрес:
Мария Атанасова (за Изворче)
ул. Белград № 8
4003 гр. Пловдив
или на електронен адрес: izvorce@abv.bg

Най-добрите три работи от всеки конкурс ще бъдат публикувани и ще получат награди: боички, книжки.

Един участник може да представя работи във всички конкурси.

Капчица ви очаква!

Капчица обявява резултатите от
Конкурса за най-добра коледна картичка.
Награди - боички, получават:

децата от Основно училище
с.Ветрен, област Бургас.
Картичката са направили те сами!

Антония Атанасова от гр. Петрич.
Ето и нейната рисунка и писмо:

Рисунките са на деца от 142 основно училище, София
Предоставени чрез Столичен център за работа с деца,
проект „Деца сме на земя прекрасна“